

De Herschepping in zes dagen

Er wordt zo goed als niets verteld over de oorspronkelijke schepping van Gen 1:1. Die oorspronkelijke schepping wordt echter verwoest in Gen 1:2. Daaruit kunnen we constateren, dat God maar een bepaald deel van Zijn totale schepping bekend maakt.

We gaan nu eerst lezen Gen 1:1-31:

▲ “In den beginne schiep God de hemel en de aarde. 2 De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de vloed, en de Geest Gods zweefde over de wateren. 3 En God zeide: Er zij licht; en er was licht. 4 En God zag, dat het licht goed was, en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis. 5 En God noemde het licht dag, en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de eerste dag. 6 En God zeide: Daar zij een uitspansel in het midden der wateren, en dit make scheiding tussen wateren en wateren. 7 En God maakte het uitspansel en Hij scheidde de wateren die onder het uitspansel waren, van de wateren die boven het uitspansel waren; en het was alzo. 8 En God noemde het uitspansel hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag. 9 En God zeide: Dat de wateren onder de hemel op één plaats samenvloeien en het droge te voorschijn kome; en het was alzo. 10 En God noemde het droge aarde, en de samengevloede wateren noemde Hij zeeën. En God zag, dat het goed was. 11 En God zeide: Dat de aarde jong groen voortbrenge, zaadgevend gewas, vruchtbomen, die naar hun aard vruchten dragen, welke zaad bevatten, op de aarde; en het was alzo. 12 En de aarde bracht jong groen voort, gewas, dat naar zijn aard zaad geeft, en geboomte, dat naar zijn aard vruchten draagt, welke zaad bevatten. En God zag, dat het goed was. 13 Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de derde dag. 14 En God zeide: Dat er lichten zijn aan het uitspansel des hemels om scheiding te maken tussen de dag en de nacht, en dat zij dienen tot aanwijzing zowel van vaste tijden als van dagen en jaren; 15 en dat zij tot lichten zijn aan het uitspansel des hemels om licht te geven op de aarde; en het was alzo. 16 En God maakte de beide grote lichten, het grootste licht tot heerschappij over de dag, en het kleinere licht tot heerschappij over de nacht, benevens de sterren. 17 En God stelde ze aan het uitspansel des hemels om licht te geven op de aarde, 18 en om te heersen over de dag en over de nacht, en om het licht en de duisternis te scheiden. En God zag, dat het goed was. 19 Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vierde dag. 20 En God zeide: Dat de wateren wemelen van levende wezens, en dat het gevogelte over de aarde vliege langs het uitspansel des hemels. 21 Toen schiep God de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens, waarvan de wateren wemelen, naar hun aard, en allerlei gevleugeld gevogelte naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. 22 En God zegende ze en zeide: Weest vruchtbaar, wordt talrijk en vervult de wateren in de zeeën, en het gevogelte worde talrijk op de aarde. 23 Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vijfde dag. 24 En God zeide: Dat de aarde voortbrenge levende wezens naar hun aard, vee en kruipend gedierte en wild gedierte naar hun aard; en het was alzo. 25 En God maakte het wild gedierte naar zijn aard en het vee naar zijn aard en alles wat op de aardbodem kruipt naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. 26 En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het

gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. 27 En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen. 28 En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt. 29 En God zeide: Zie, Ik geef u al het zaaddragend gewas op de gehele aarde en al het geboomte, waaraan zaaddragende vruchten zijn; het zal u tot spijs dienen. 30 Maar aan al het gedierte der aarde en al het gevogelte des hemels en al wat op de aarde kruipt, waarin leven is, (geef Ik) al het groene kruid tot spijs; en het was alzo. 31 En God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.”

Op de 6e dag worden dus allerlei wezens geschapen namelijk: vee, kruipend gedierte, wild gedierte, en al het groene kruid wordt haar gegeven tot spijs en het was alzo. Ook de wilde dieren. Dan krijg je nog de schepping van de mens op die zesde dag en die mens mag heersen over al de dieren. De mens kreeg tot eten al het zaaddragende gewas van de hele aarde en van al het geboomte waaraan zaaddragende vruchten zijn, en het zal u tot spijs dienen, dat was de 6e dag. Dan krijg je nog de 7e dag, Gen. 2:1-4:

▲ “Alzo werden voltooid de hemel en de aarde en al hun heer. 2 Toen God op de zevende dag het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij gemaakt had. 3 En God zegende de zevende dag en heiligde die, omdat Hij daarop gerust heeft van al het werk, dat God scheppende tot stand had gebracht.”

Het eerste wat God verrichtte – vermeld in Gen. 1:3 – dat was een daad van herstel. Je leest hier over Gods herstel van de schepping, nadat er een oordeel in vers 2 in die schepping is gekomen. God verrichtte hier een daad van leven geven uit de dood, een daad van licht geven in en uit de duisternis. Deze schepping van 6 dagen, is een daad van genade en is eigenlijk een voorbode van de heerlijkheid van de schepping die op deze tegenwoordige schepping van zes dagen volgt.

Wij zijn waarschijnlijk allemaal wel eens geconfronteerd in ons leven met de evolutie theorie. We kennen waarschijnlijk allen wel de argumenten die evolutionisten aandragen. Men heeft dan weer vondsten gedaan van zo'n klein mens, ergens op een eiland vlak bij Indonesië. Dat zou dan weer prachtig passen in de hele theorie van de evolutie. Vaak wordt dat dan in zo'n uitzending op het journaal gebracht met een tekening erbij. En dan zie je zo die voortplanting van de apen richting de mens. Dan wordt zo'n theorie gebracht alsof het een absolute waarheid is, waar totaal niet aan valt te twifelen.

Daarom hebben vele gelovigen en ook vele theologen getracht om Gen. 1 in overeenstemming te brengen met de geologie, wat er allemaal gevonden wordt in die aardlagen. Daar worden hele theorieën aan verbonden, vooral in de geologie dat je allemaal aardlagen hebt en hoe dieper je gaat, hoe meer je teruggaat in de tijd. Dat je in die aardlagen ook allemaal fossielen kunt vinden en hoe dieper je gaat hoe ouder het wordt. Als je er echter wetenschappelijk onderzoek naar gaat doen, dan ontdek je opeens dat je in die vondsten, precies die theorie omver werpt. Dan blijken die aardlagen, die steeds dieper

gaan, die onderste lagen ergens anders weer bovenaan te liggen. Ook liggen die lagen soms weer dwars door elkaar heen, waardoor van die theorie niet veel meer klopt.

Genesis is Gods openbaring en de geologie en alle theorieën, die daaraan verbonden worden, zijn in feite de onvolmaakte ontdekking van de mens ten aanzien van Gods werk in de schepping. Maar we heel voorzichtig zijn. We moeten altijd onderscheid maken tussen Gods openbaring in Zijn Woord én in de natuur, en daarnaast de interpretatie van de mens. Dat zijn twee dingen, aan de ene kant vind je Gods openbaring over wat Zijn Woord zegt, en aan de andere kant datgene wat je ziet in de natuur van de tegenwoordige schepping om ons heen. En dat is in volledige overeenstemming, in harmonie met elkaar. Zodra je naast die Goddelijke harmonie een menselijke theorie plaatst, die in conflict is met Gods Woord, dan zit je wezenlijke dingen doorelkaar te halen. Als een theorie van de mens in conflict is met Gods Woord, dan is die theorie ook in conflict met Gods werk. Daarom moeten we heel erg voorzichtig zijn met die menselijke theorieën, zoals de evolutie-theorie, die gebaseerd is op het onderzoek van Gods schepping en Zijn werk in de natuur. In feite is geologie en theologie met het zelfde bezig, de theologie onderzoekt Gods Woord en de geologie onderzoekt Gods werk in de schepping. Net zo goed dat er theologen zijn die Gods Woord miskennen, zo zijn er ook geologen die Gods werk miskennen.

Hoewel geologische vondsten vaak niet in overeenstemming lijken te zijn met Gods Woord, zo bestaat er in werkelijkheid totaal geen tegenstrijdigheid tussen Gods Woord en Gods werken. Die zijn volledig met elkaar in harmonie en zijn niet met elkaar in tegenspraak. Alleen onze menselijke theorieën daarover kunnen veroorzaken dat die twee met elkaar in tegenspraak gelijken.

De situatie wordt vaak heel erg vertroebeld, doordat heel wat schriftverklaarders allerlei eigen theorieën baseren op Genesis, op Gods Woord, op Zijn tegenwoordige schepping. Je komt daardoor allerlei verschillende gedachtegangen tegen over wat in Gen.1 in die 6 dagen beschreven staat.

Zo zouden die 6 dagen van 24 uur hele lange tijds perioden zijn, die de evolutie natuurlijk nodig heeft, die miljoenen jaren, om ook te staven dat het ene dier uit andere dier is voortgekomen. Uiteindelijk dan uit de aap de mens. Meestal wordt er geen onderscheid gemaakt tussen Gen.1:1 en 2, en de rest van dit hele hoofdstuk, namelijk de herstellende (her)schepping van de tegenwoordige schepping in zes dagen. Dat verschil wordt vaak niet gezien. Men ziet dit alsof dat een schepping is in zijn totaliteit van “in de beginne” en 6000 jaar geleden geschied is.

Als wij eenmaal ontdekken, dat er een scheiding zit tussen de oorspronkelijke schepping in de eerste 2 versen van Gen. 1:1-2, en dus de rest van Gen. 1 een 2e schepping is, beter een herschepping van de tegenwoordige schepping in zes dagen, dan vallen ineens veel meer zaken op zijn plaats. Want veel wat men vindt in de aarde, zoals kolen, fossiele resten enz., die wijzen ons op een schepping van “de beginne” Op die oorspronkelijke schepping van bijvoorbeeld de bossen die er zijn geweest op aarde van de toenmalige schepping. Wordt hier in Genesis 1 groen en kruid dan allemaal geschapen? Nee, dat lees je niet, maar wel dat de aarde dat voortbracht. Het zat alreeds in de aarde. Je ziet hier een aanwijzing dat het zaad nog in de aarde aanwezig was en ontkiemt op die derde dag. Als de aarde droog wordt, dat die grassprietten ontkiemen en dat ook de bomen en al dat gewas allemaal opkomt.

Wanneer we eenmaal begrijpen, dat die schepping zes dagen in beslag nam, en dat die (her)schepping uit Gen 1 volgt op de schepping van “in den beginne”, dan verdwijnen ineens talloze aantijgingen vanuit de z.g. wetenschap, richting de Bijbel. We moeten we ons niet teveel laten meeslepen door allerlei menselijke theorieën die miljoenen jaren nodig hebben om hun theorie te staven. Zo’n evolutie theorie kent de Bijbel niet, die kent niet dat uit het ene dier het andere dier is voortgekomen en dan uiteindelijk de mens.

De zes-daagse schepping is voor ons in detail weergegeven, de orde en de rangschikking zijn er heel bewust bij gegeven, in verband met het voornemen der eeuwen, Gods alles omvattende plan. Dat er een heel duidelijke rangschikking is, wordt heel duidelijk wanneer je wat dieper over die zes dagen gaat nadenken. Dan ontdek je ineens een parallel, want dag één loopt parallel met dag vier. In dag één sprak Hij over een dag en een nacht, dat er licht komt en dat er opeens scheiding komt tussen dag en nacht, tussen licht en duisternis. Echter op de vierde dag word je opnieuw bepaald bij dag en nacht, en dat er een scheiding is tussen dag en nacht. Opeens word je aandacht erop gevestigd, dat er lichtdragers zijn, namelijk de zon de maan en de sterren. Dus zo vind je hetzelfde terug in dag één en dag vier.

Met de tweede en de vijfde dag zie je hetzelfde principe. Op de vijfde dag lees je over een scheiding van wateren. Er is sprake van een uitspansel op de vijfde dag en je aandacht wordt gevestigd op de wateren. In die wateren worden de vissen geschapen en in dat uitspansel vliegen de vogels. Dus lopen dag twee en dag vijf parallel aan elkaar. Op de tweede dag de worden wateren gescheiden van elkaar in het uitspansel, waar de vogels in vliegen en de wateren beneden waar de vissen in zwemmen.

Ook de derde dag en de zesde dag, lopen parallel aan elkaar. Want op de derde dag wordt onze aandacht gevestigd op de aarde, en daar is ook sprake van een scheiding, en wel tussen zeeën en de aarde die droog valt. En is er sprake van gewas, kruid en bomen. Als je op de zesde dag kijkt, dan wordt ons oog alleen maar bepaald op die aarde, want op die droog gevallen aarde, daarop wordt het vee geschapen. Dat vee bedient zich van gras en van al het groene kruid. Naast alle dieren wordt dan de mens geschapen, die mag genieten van de vruchten en van het zaad.

Als je naar die eerste drie dagen kijkt, daar wordt de schepping in zijn breedte gewoon opgezet, zonder dat daar schepselen in zijn. In die drie dagen wordt dus eigenlijk niets geschapen, God bracht scheiding aan. Op de tweede drie dagen wordt de aarde gewoon gevuld, met de schepselen, die daarin gaan leven, zoals de zon, de maan en de sterren op de vierde dag. Op de vijfde dag de vogels en de vissen. Op de zesde dag het vee en al de dieren en ook nog de mens.

Die wateren werden ook niet geschapen, die waren er al. Je leest daarover in vers 2: “En de Geest Gods zweefde over de wateren.” Op de 2e dag komt er een scheiding tussen die wateren, de wateren van beneden en die van boven.

Je moet je eens voorstellen dat je daar in de duisternis in een bootje zit, daar op die verwoeste wereld van Gen. 1:2. En je bent omgeven door een zwarte dichte mist. We kennen wel eens een dag dat het verschrikkelijk donker kan worden, als er een onweersbui

komt opzetten, die dan het licht helemaal wegneemt en het gewoon duister wordt. Dan moet je je voorstellen, dat er op de aarde een oordeel geweest is van water, die zijn weerga niet kent. Daar valt de vloed van Noach's tijd gewoon bij in het niet.

Als je daarop die wateren bevindt, op die zee die heel de aarde bedekte, dan ontdek je dat je geen hand voor ogen kan zien. Alleen op die dag één zie je opeens dat die catastrofe minder wordt, want God sprak "Er zij licht".

Op de tweede dag trekt die donkere mist overdag weg, en kan je om je heen kijken en je ziet boven je die donkere zware bewolking die wij ons niet kunnen voorstellen. God maakt daar het uitspansel en God trok die wateren op, boven het uitspansel. Dat is iets wat de wetenschap niet kent, maar wat de bijbel wel kent. Daarom staat er in Ps.148:4-6:

- ▲ "Looft Hem, hemel der hemelen,
- ▲ en gij wateren boven de hemel.
- ▲ 5 Dat zij de naam des HEREN loven,
- ▲ want Hij gebod en zij waren geschapen;
- ▲ 6 Hij zette ze vast voor immer en altoos,
- ▲ Hij stelde hun een inzetting."

Er zijn dus wateren boven de hemelen, niet wateren in de hemelen. Wij kennen wel wateren aan de hemel in het uitspansel, wat God gemaakt heeft, wij noemen dat, wolken en het regent er af en toe uit.

Je vindt dus in Gen. 1:6-8 dat er scheiding kwam tussen de wateren onder het uitspansel en wateren boven het uitspansel. Die wateren boven zijn waarschijnlijk gebruikt om de zondvloed te veroorzaken.

Op de derde dag is er ook een scheiding, dat wat beneden het uitspansel was. Want die wateren die vloeiden samen in zeeën en delen van de aarde vallen droog, dan ontkiemt er van alles op die droog gevallen aarde.

Op de zesde dag zien we dat op de aarde de dieren en de mens worden geschapen. De dieren het gras tot eten wordt gegeven en de mens het zaaddragende gewas evenals de vruchten van de bomen. Zo zien we dat Gods werk zich in twee delen in die zes dagen wordt voltooid.

Op de vijfde dag schiep God de vissen in de wateren en de vogels in de lucht. Hier ook weer die scheiding tussen die 2 soorten dieren.

In de zesde dag wordt de hele schepping afgerond.

Wanneer we naar die tegenwoordige schepping kijken, dan is alles in harmonie met elkaar. Alles is op elkaar afgestemd en klaar voor gebruik. Vanaf de zon, de insecten en de mieren in de grond, alles is in harmonie met elkaar. Als je naar natuur uitzendingen kijkt, waar er vele van zijn bij de BBC, dan ontdek je ook dat die tegenwoordige schepping zich in volledige harmonie met elkaar bevindt.

Op de zevende dag rustte God van Zijn werk. Wat dan opvalt is het woord "voltooien", also werden "voltooid" de hemel en de aarde en al hun heer (Gen. 2:1). Het woord "voltooien" betekent: Dat het totaal af is, het is volgemaakt, het is compleet af, er valt niets verder aan te verrichten. Als je er nog een werk na de zes dagen op zou laten volgen, dan betekent dat je

begint met iets nieuws.

Zo is het ook, God zal met een nieuwe schepping beginnen, die op de tegenwoordige schepping zal volgen. Maar de tegenwoordige schepping is compleet en bevat alle elementen voor Gods plan der eeuwen. Als je dan naar die tegenwoordige schepping kijkt, zal het best wel moeilijk zijn, dat te begrijpen.

Want als we naar Gods schepping gaan kijken, dan word je niet alleen geconfronteerd met prachtig mooie schepsels en allerlei mooie groenten en allerlei exotische vruchten, waarvan wij zeggen, dat is toch geweldig mooi en goed, maar we worden ook geconfronteerd met de andere kant, met talloze schepsels, die wij weerzinwekkend vinden, insecten die je steken, die allerlei ziekten voortbrengen, en dat onkruid in onze tuin. Wij zouden het nare dingen, het kwaad noemen. Deze dingen zijn mysterieus en zijn onbeantwoordbaar, als wij het doel wat God met de eeuwen heeft niet kennen.

De Bijbel zegt dat ijdelheid en vruchteloosheid geschreven zijn over deze tegenwoordige schepping, met zijn giftige slangen en met zijn mooie dieren, met zijn groene groente, maar ook met zijn onkruid, zijn dorens en distels.

Deze schepping met zijn licht maar ook met zijn duisternis. Deze schepping spreekt over de morele staat en zijn geestelijke toestand waar die zich in bevindt. Het is een fase waar deze aarde en hemelen doorheen moet gaan, voordat dit alles tot een nieuwe schepping wordt.

Deze dingen zijn niet gemakkelijk om te verstaan. Dan moeten we niet in de fout vervallen, dat we bij onszelf een wetje gaan maken en zelf gaan bepalen wat God wel en niet kan doen. We moeten oppassen, dat we God niet die door ons eigen gemaakte wet gaan opleggen. Om maar met Paulus te spreken in Rom. 9:20-21

▲ “Maar gij, o mens! wie zijt gij, dat gij God zoudt tegenspreken? Zal het geboetseerde soms tot zijn boetseerder zeggen: Waarom hebt gij mij zo gemaakt? 21 Of heeft de pottenbakker niet de vrije beschikking over het leem om uit dezelfde klomp het ene voorwerp te vervaardigen tot eervol, het andere tot alledaags gebruik?”

Laten wij niet gaan denken dat God al het mooie in de schepping geschapen heeft, wat wij goed zouden noemen, maar niet al dat andere geschapen heeft, wat wij kwaad noemen. Hier wijst de apostel ons daarop.

▲ “Maar gij o mens, wie zijt gij, wie ben je wel, dat je God zou tegenspreken. Tegen onze Boetseerder zeggen; waarom hebt gij mij zo gemaakt, waarom hebt gij de schepping zo gemaakt?”

De Bijbel gaat ervan uit, dat God alles schiep, ook de wilde dieren, ook die kruipende dieren, die je zowel vindt in de grond van miertjes tot allerlei insecten en alles wat je vindt in de zeeën. Een ander voorbeeld lees je in het boek Job. Job had zijn zaak verdedigd tegen zijn drie vrienden, dat hij in zo'n erbarmelijke toestand was gekomen. Job had zichzelf gerechtvaardigd voor God, hij was zelfs zover gegaan, dat hij God had aangeklaagd, dat God hem onrechtvaardig zou hebben behandeld. Daartoe komt hij uiteindelijk, hij wordt er toe geprest door die vrienden, die het hem heel erg moeilijk gingen maken, in de gesprekken die ze met hem hebben. Uiteindelijk komt hij tot die uitspraak.

Soms komen ook wij tot zo'n uitspraak, als wij lichamelijk lijden, dat God ons

onrechtvaardig behandelt. Niets menselijks is ons vreemd, ook Job niet.

Dan dient uiteindelijk Elihu Job van repliek, zijn eerste rede, die Job aanhoort, in:

Job 33:8-12

- ▲ “Welnu, ik was erbij terwijl je sprak, ik heb gehoord hoe je woorden klonken: 9 “Ik ben zuiver, ik heb niets misdaan, ik ben rein, er kleeft geen schuld aan mij. 10 Toch vindt God gronden voor een aanklacht, hij beschouwt me als zijn vijand. 11 Hij sluit mijn voeten in het blok, hij bewaakt me waar ik ga of sta. 12 Maar je hebt ongelijk, ik zeg je: God is de meerdere van de mens.”

Ja, Job had zich gerechtvaardigd, gezegd dat God hem onrechtvaardig behandelt, door hem dit allemaal te laten overkomen.

Maar God is rechtvaardiger dan een sterveling. God is één en al gerechtigheid. Wij moeten ook oppassen in ons denken, over de tegenwoordige schepping, dat wij niet de fout maken net zoals Paulus in Rom.9 zegt: Wat zal het geboetseerde tegen de boetseerder zeggen. Wat zullen wij tegen God zeggen; waarom hebt U mij zo gemaakt, en dat we kritiek hebben op de tegenwoordige schepping en dan tot uitdrukking brengen wat goed en wat kwaad is. Die schepping is wel in harmonie met elkaar, maar is niet volmaakt.

Dan antwoordt God in Job 38:1-3

- ▲ “En de HEER antwoordde Job vanuit een storm. Hij zei: 2 ‘Wie is het die mijn besluit bedekt onder woorden vol onverstand? 3 Sta op, Job, wapen je; ik zal je ondervragen, zeg mij wat je weet.”

De Heere God gaat de rollen omdraaien met die 3 vrienden. Hij gaat zeggen nu ga Ik jullie eens ondervragen, willen jullie mij dan eens onderrichten. Jullie hebben mij afgeschilderd, dat Ik niet helemaal te volgen ben en dat Ik misschien wel niet rechtvaardig ben en dat je in die natuur je tegenstrijdige zaken vind. Dan begint God te spreken, en dan komen we tot de conclusie: dat God de giftige slang ook geschapen heeft, dat God dat onkruid en die doornen en distels ook schiep. We moeten er goed van doordrongen zijn, dat de tegenwoordige schepping, totaal door God geschapen is en wel met een bedoeling, wat vastligt in Zijn plan, het voornemen der eeuwen.

God zegt in Job 38:4,5

- ▲ “4 Waar was jij toen ik de aarde grondvestte? Vertel het me, als je zoveel weet. 5 Wie stelde haar grenzen vast? Jij weet dat toch?”

Iedereen die zo begint te denken van wat God wel kan doen en wat niet en God niet die dieren heeft geschapen, zoals die gevaarlijke sluipwesp en noem maar op. Dan zegt God; waar was je toen Ik de aarde grondvestte, vertel het indien je het weet, indien je inzicht hebt. Ook lees je in vers 16:

- ▲ “Betrad jij ooit de plaats waar de zee opwelt, heb jij over haar diepste bodem gewandeld? 17 Zijn de poorten van de dood aan jou getoond, de deuren van het diepste donker – heb je die gezien? 18 Kun jij de aarde in haar volle uitgestrektheid bevatten? Vertel het, als je het allemaal weet!”

God daagt dus Job uit, ook die 3 vrienden van Job. Zo gaat het maar door:

- ▲ “22 Ken je de voorraadkamers van de sneeuw, heb je de voorraadkamers van de hagel gezien, 23 die ik heb aangelegd voor tijden van nood, voor dagen van oorlog en strijd? 24 Hoe kom je op de plaats van waar het licht verspreid wordt, van waar de oostenwind over de aarde uitwaait? 25 Wie heeft de geulen gekliefd voor de stromen, de weg voor donder en bliksem gebaad, 26 zodat de regen neervalt op de onbewoonde aarde, op de woestijn waar geen mensen leven, 27 en wildernis en woestenij doordrenkt raken.”

Hij vestigt ook nog de aandacht op de sterren:

- ▲ “31 Kun jij de Plejaden aan banden leggen, of de ketenen van Orion losmaken? 32 Kun jij de dierenriem op tijd laten schijnen en de Grote Beer met haar jongen de weg wijzen? 33 Ken jij de wetten van de hemel, kun jij jouw orde aan de aarde opleggen?”

Dat is nogal wat, God wijst dus op heel de sterrenhemel en al wat daarin is. Hij vraagt of zij die inzettingen kennen en die kennen ze niet.

Zo gaat het door in hoofdstuk 39:1-2:

- ▲ “1 Kunt gij een prooi jagen voor de leeuwin, en de begeerte der jonge leeuwen vervullen, 2 wanneer zij wegduiken in hun holen, in het struikgewas op de loer liggen?”

God schiep dat alles, en zegt hier dat hier die leeuwen, die daar op de loer liggen om te grijpen wat ze grijpen kunnen. Zo komen hier heel wat dieren voorbij, tot je eenmaal terecht komt bij de valk en de gier vers 29-33

- ▲ “29 Is het door uw inzicht, dat de valk vliegt, zijn vleugels uitslaat naar het zuiden? 30 Is het op uw bevel, dat de gier zich verheft en zijn nest in de hoogte bouwt, 31 op rotsen woont en vernacht, op rotspunt en bergtop? 32 Vandaar speurt hij naar voedsel, zijn ogen turen in de verte; 33 zijn jongen slurpen bloed, en waar verslagenen liggen, daar is hij.”

Dat is met de gier zo en zijn jongen slurpen bloed, God schiep dat. Als God dan zo gesproken heeft in Zijn toorn, dan antwoord Job in vers 34:

- ▲ “34 En de HERE antwoordde Job: 35 Wil de bediller twisten met de Almachtige?”

God vat dat allemaal samen en dat is eigenlijk wat staat in Rom.9:20

- ▲ “20 Maar gij, o mens! wie zijt gij, dat gij God zoudt tegenspreken? Zal het geboetseerde soms tot zijn boetseerder zeggen: Waarom hebt gij mij zo gemaakt?”

Zo zegt God dat ook tegen Job, tot 2 maal toe: Ga er niet mee door.

Job wist nu een ding: Hij moest zijn mond houden.

Maar de Heere is nog niet klaar, Hij wil nog Zijn almacht laten zien, dat lees je in hoofdstuk 40:10-14:

- ▲ “10 Zie toch het nijlpaard, dat Ik heb gemaakt, evenals u. Het eet gras zoals het rund. 11 Zie toch de kracht in zijn lendenen, de sterkte in zijn buikspieren! 12 Hij spant

zijn staart als een ceder, de spieren zijner dijen zijn samengestremgeld. 13 Zijn beenderen zijn buizen van koper, zijn knoken gelijk staven van ijzer. 14 Hij is de eerste van Gods werken, het schepsel, waaraan Hij zijn zwaard gaf.”

Dan beschrijft God een nijlpaard, en dat is niet een nijlpaard, want in het Hebreeuws staat er het woord “behemoth” en men weet niet exact hoe men dat zou moeten vertalen. Dat is een beest wat God Job en zijn vrienden onder de aandacht brengt, die Hij geschapen heeft. Als je dan naar Job 40:20 kijkt, dan krijg je een woord wat een beschrijving is van een krokodil.

▲ “20 Kunt gij de krokodil met een vishaak optrekken, met een touw zijn tong neerdrukken?”

Die beschrijving gaat zo door tot hoofdstuk 41:25. In Job 40:20 staat in de grondtekst “leviathan”, en men weet ook niet precies de vertaling van dat woord. Het is in ieder geval geen krokodil en geen nijlpaard. Het is waarschijnlijk een dinosaurus. De eerste dinosaurus zou dan worden beschreven in Job 40:10. Dat nijlpaard, die behemoth dat is in feite een dinosaurus, die alleen maar bladeren eet, dat is geen vleesetend dier. Want je had onder de dinosaurussen 2 soorten, namelijk de vleesetende en er waren die alleen maar groen aten. Je kan dat lezen in Job 40:10:14:

▲ “10 Zie toch het nijlpaard, dat Ik heb gemaakt, evenals u. Het eet gras zoals het rund. 11 Zie toch de kracht in zijn lendenen, de sterkte in zijn buikspieren! 12 Hij spant zijn staart als een ceder, de spieren zijner dijen zijn samengestremgeld. 13 Zijn beenderen zijn buizen van koper, zijn knoken gelijk staven van ijzer. 14 Hij is de eerste van Gods werken, het schepsel, waaraan Hij zijn zwaard gaf.”

Als je naar een nijlpaard kijkt, dan zie je maar een heel klein staartje als van een varken, dat zit er aan een nijlpaard. Hier staat dat zijn staart is als een ceder. Een cederboom is een enorme grote boom, die je vind in het Midden-Oosten. Er zijn heel grote dinosaurussen gevonden, die een staart hebben van een enorme lengte en die ze kunnen spannen als een cederboom. De beschrijving gaat zo door, en we herkennen eigenlijk een enorme dinosaurus die planten eet.

Als je kijkt naar dat andere dier, dat is geen planteneter, maar een vleesetende dinosaurus. Vanuit de mens gezien heeft God ook de meest verschrikkelijkste wezens geschapen. Dit is de dinosaurus-tyrex, bij wijze van spreke. Enkele versen uit Job 41

▲ “1 Niemand is zo vermetel, dat hij hem zou durven tergen; wie is het dan, die voor Mij kan standhouden? 2 Wie zou Mij tegemoet treden, die Ik ongedeerd zou laten? Wat onder de ganse hemel is, dat behoort Mij toe. 3 Ik WIL niet zwijgen over zijn leden, noch over zijn geweldige kracht en kunstige lichaamsbouw.”

En vervolgens in vers 9:

▲ “9 Zijn niezen doet licht schitteren, zijn ogen zijn als de wimpers van de dageraad. 10 Uit zijn komen fakkels, vuurvonken schieten eruit. 11 Uit zijn neusgaten komt een damp als uit een kokende en dampende pot. 12 Zijn adem zet kolen in brand, en een vlam stijgt op uit zijn muil.”

En we gaan verder in vers 24:

▲ “24 Zijns gelijke is er op aarde niet, een schepsel zonder vrees. 25 Op al wat hoog is, ziet hij neer, hij is koning over alle trotse dieren.”

Alleen de blik daarop, slaat je al onderste boven. Niemand zou hem durven tergen. Dit is geen leeuw, zegt God, maar dit is de “leviathan”. Hij laat dus zien dat dat allemaal Zijn Schepping is, die Adam en Eva meemaakten toen zij de hof verlieten en kennis namen van de schepping, die God geschapen had in 6 dagen. En het was zeer goed.

Dan lees je in Job 42:1-6

▲ “1 Toen antwoordde Job de HERE: 2 Ik weet, dat Gij alles vermoogt, en dat geen uwer plannen wordt verijdeld. 3 Wie is het toch, die het raadsbesluit omsluit zonder verstand? Daarom: ik verkondigde, zonder inzicht, dingen, mij te wonderbaar en die ik niet begreep. 4 „Hoor nu, en Ik zal spreken; Ik wil u ondervragen, opdat gij Mij onderricht.” 5 Slechts van horen zeggen had ik van U vernomen, maar nu heeft mijn oog U aanschouwd. 6 Daarom herroep ik en doe boete in stof en as.”

Laten we dus voorzichtig zijn, als we naar Gods schepping kijken dat we denken dat God bepaalde dingen niet geschapen heeft. Deze tegenwoordige schepping en alle natuur films bewijzen dat die schepping harmonieus in elkaar zit. We worden er wel mee geconfronteerd en zien dat het nog onvolmaakt is. Maar het hoort wel bijelkaar, dat licht en die duisternis, die zon en die maan, maar zien tevens dat alles in feite nog onvolmaakt is. Het was dus wel zeer goed, maar niet volmaakt.

De nieuwe schepping moet nog komen. Als je Gods voornemen der eeuwen gaat begrijpen, dat er ten eerste sprake is van een oorspronkelijke schepping, en ten tweede een tegenwoordige schepping en als derde een nieuwe schepping die daarop volgt, dan wordt duidelijk hoe de Heere Zijn plan voltooit. Dat is de loop van de eeuwen.

Over die eeuwen spreekt Paulus in Ef 3:11:

▲ “Opdat thans door middel van de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden, 11 naar het eeuwige voornemen, dat Hij in Christus Jezus, onze Here, heeft uitgevoerd.”

Het is ook niet een “eeuwig voornemen”, een plan wat oneindig zou zijn, maar naar de grondtekst staat er: “Het voornemen der eeuwen”, wat slaat op bepaalde perioden, waarin Gods heilsplan wordt uitgevoerd, in Christus Jezus onze Heer. En ook voor wat betreft het laatste gedeelte van de tekst “heeft uitgevoerd”, staat er eigenlijk in de grondtekst: Dat de Heere dat plan der eeuwen in Christus gemaakt heeft.

Op deze manier krijg je hier antwoord op, hoe dat alles in zijn geheel past. Dan zie je ook wanneer God hier tegen Job en zijn vrienden spreekt, dat dan hun monden gesloten worden, en dat wij ook zeggen: “Laten wij zwijgen.” Dan zouden wij over dingen gaan spreken die te wonderlijk voor ons zijn en die we niet weten.

Een volgende keer meer hier over.

Samengesteld door Wieb Rodenhuis, maart 2015.